

succulenta

NEDERL.-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN E.A. VETPLANTEN

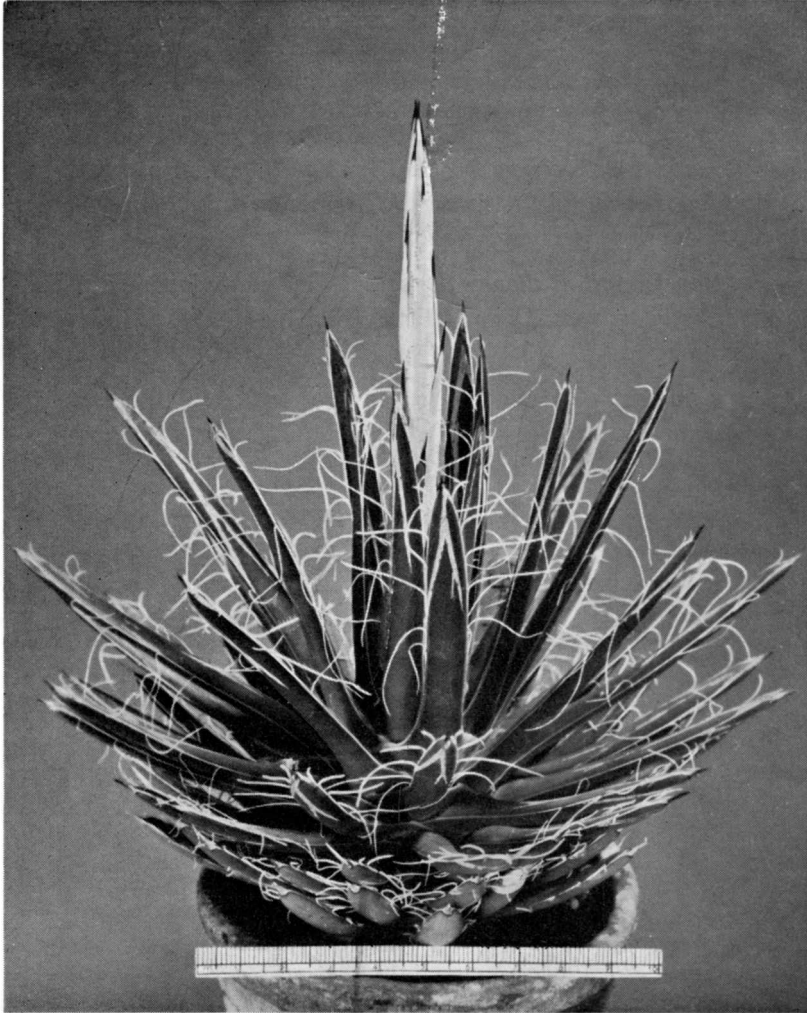

Fig. 1 — AGAVE PARVIFLORA Torr.

foto: A. J. A. Uitewaal

1962

Het is opvallend hoe snel tegenwoordig een jaar verstrijkt. Komt dit omdat wij ons verbeelden, dat wij het zo druk hebben? Hoe dan ook het is een verademing als men eens op zijn gemak een poosje in zijn kas kan vertoeven, maar ook dan vliegen de uren veel te snel om, vooral wanneer er bovendien geïnteresseerd bezoek is.

Wij vonden de heer Dr. B. K. Boom bereid de taak van onze redacteur, de heer H. van der Velde, over te nemen, omdat de laatste beslist te zwaar belast was en verschillende keren reeds om hulp gevraagd had.

Van januari af dienen derhalve alle stukken voor de redactie te worden gezonden aan Dr. B. K. Boom, I.V.T., Postbus 16, Wageningen.

Van deze plaats willen wij gaarne de heer Van der Velde bedanken voor al hetgeen hij sedert 1957 als redacteur van Succulenta heeft gedaan.

Ook hopen wij, dat de nieuwe vorm van Succulenta U zal aanstaan. Met de beschikbare geringe middelen als gevolg van de beslist lage contributie, hebben wij het beste trachten te bereiken.

Wij spreken de hoop uit, dat onze mooie en boeiende liefhebberij ook in dit nieuwe jaar moge bloeien en groeien en ons tot geestelijke steun zijn in het jachtige dagelijkse leven.

Met de beste wensen voor U allen in het jaar 1962 en voor Succulenta en onze planten in het bijzonder mogen wij deze jaarlijkse inleiding besluiten.

A happy and prosperous New Year!

Une bonne année!

Ein glückliches Neues Jahr!

Deseamos un próspero y weliz Año Nuevo!

A. F. H. BUINING,

voorzitter.

Pyrrhocactus dimorphus Ritter spec. nova

PYRRHOCACTUS DIMORPHUS, planta hemisphaerica, paene nigra, 2–6 cm Φ ; radix apice angustata; costae 13–16, obtusissimae, 3–6 mm altae, in tuberculis divisae, areolis albis, 10–15 mm remotis; spinae in plantis adultis 8–12, nigrae vel flavae, 1–2 cm longae, centrales 1–3, verticaliter positae, in plantis juvenilibus 6–10, omnes radiales, 2–5 mm longae; flores 30–35 mm longi; ovarium albolanatum; camera nectarifera cylindracea, 1½–2 mm longa, aperta; tepala lutea vel brunneolutea; fructus ruber; semina atrobrunnea, minute costatula.

Plant vrijwel zwart (din 6164 iets 23 U), door de zon dikwijls bruin gebrand, enkel of na beschadiging iets spruiten vormend, slechts iets boven

Fig. 2 — *PYRRHOCACTUS DIMORPHUS* Ritter SPEC. NOVA op de bergheellingen van Coquimbo. foto: Friedr. Ritter.

de grond uitkomend tot half kogelvormig, bloeirijpe planten 2–6 cm dik, top verzonken, nauwelijks bedoornd, dikke witte penwortel met vernauwde hals.

Ribben in jeugd stadium opgelost in knobbels en reeds bloeibaar wordend als de knobbels ½ cm Φ en 3–4 mm hoog zijn; knobbels zeer stomp, achter de areolen iets naar boven stomp afgeknot; later duidelijk

13–16 ribben, zeer stomp, 3–6 mm hoog, bij de knobbels 6–10 mm breed, daar tussen in smaller en ongeveer half zo hoog; de knobbels $\frac{3}{4}$ –1½ cm lang, naar achteren met uitstekende stompe kin van enkele mm lengte die niet naar boven omgebogen is.

Areolen met witte vilt, nauwelijks verzonken, in eerste bloeista-

Fig. 3 — PYRRHOCACTUS DIMORPHUS Ritter SPEC. NOVA in de natuur gefotografeerd. foto: Friedr. Ritter.

dium nauwelijks meer dan 2 mm lang en 1 mm breed, later tot ongeveer 8 mm lang en 4 mm breed en 1–1½ cm van elkaar verwijderd, op de buitenkant van de knobbels.

Dorens in eerste bloeistadium alleen randdorens, 6–10 van 2–5 mm lengte, zwart tot bijna wit, dun, zijwaarts gericht, meestal naar de plant gebogen; bedoorning van grotere planten zeer verschillend, met krachtige stekende dorens, die behalve in het midden der areolen, ook aan de rand kunnen voorkomen, rand- en middendorens niet van elkaar te onderscheiden, duidelijke middendorens slechts 1–3 boven elkaar, alle meestal iets gebogen, zwart tot bruin of geelachtig en in totaal circa 8–12, de krachtigste 1–2 cm lang, enkele meestal dun en kort.

Bloem 3–3½ cm lang, reukloos, dicht bij de top, gegevens van twee planten op de groeiplaats.

Vruchtbeginsel 4–6 mm lang en breed, bruingroen tot groen met minimaal kleine smalle geelachtig tot roodachtige schubjes met veel witte vlokjes wol in de oksels.

Nektarruimte 1½–2 mm lang, 2–3 mm breed, tubevormig, honinggeel met roodachtige bodem, naar boven bleek, zonder wandverdickening, boven vrijwel open.

Bloembuis 7–8 mm lang, boven 8–9 mm breed, trechtervormig, buitenkant bruinroodachtig of iets grijsachtig, bekleed als vruchtbeginsel, bovendien met zeer fijne zachte geelachtige borstels, die echter ook kunnen ontbreken.

Meeldraden geelachtig wit, naar boven ook iets roodachtig bruin; inplanting ontbreekt op de bovenste 2 mm van de bloembuis; helmknopjes crème; meeldraden 6–10 mm lang, de bovenste nauwelijks langer dan de onderste; helmknopjes komen ongeveer van de bovenhelft van de basis van de bloembladen tot boven $\frac{1}{3}$ van de bloemkroonhoogte.

Stamper bleek bruinachtig geel, 20–22 mm lang, waarvan 4 mm betrekking hebben op de 8–10 geelachtige tot roodachtig bruine samenheggende stempels, die boven de helmknopjes uitkomen.

Bloembladen 17–19 mm lang, 3–4 mm breed, kort toegespitst, lichtgeel tot bruingeel, meer witte rand, de buitenste bruiner.

Vrucht $1\frac{1}{2}$ cm lang, $1-1\frac{1}{4}$ cm dik, roodachtig, bekleed als vruchtbeginsel; vruchtnapje 5–8 mm \varnothing ; zaadlijsten alleen in de bovenste helft van de vrucht, met elkander verbonden; zaadknoppen tamelijk sappig, verdrogend; rond gat in de bodem.

Zaad 1 mm lang, 0,8 mm breed, 0,6 mm dik, onderaan smaller, rugzijde krachtig gewelfd, gekield; zaadhuid bruinzwart, met niet krachtige rimpels; hilum wit, rond, middelmatig groot, aan het aan de buikzijde afgeknotte, spitse ondereinde.

Groei plaats op de rotsheuvels van Coquimbo, zeldzaam.

Systeem: nauw verwant met *Pyrrhocactus fuscus* (Muehlpf.) Ritter (synoniem met *Echinocactus jussieui* Monv.). In de omgeving van La Serena vindt men dikwijls hybriden van *Pyrrhocactus dimorphus* Ritter met *Pyrrhocactus wagenknechtii* Ritter.

Holotype gedeponneerd in het botanisch museum en herbarium te Utrecht, Holland.

Deze soort werd door mij in november 1957 gevonden en draagt het veldnummer FR 707.

Vert.: A. F. H. BUINING.

RECTIFICATIE: Tot onze spijt is in het artikel *Pyrrhocactus totoralensis* een hinderlijke fout geslopen. Op pagina 132, laatste regel staat als veldnummer aangegeven FR 495, dit moet zijn: FR 492. Wij verzoeken u deze correctie op pagina 132 aan te tekenen ter voorkoming van abuizen.

NUTTIGE WENKEN.

Mochten uw planten door stof of door roet van een kachelkje vuil geworden zijn dan kan men ze gemakkelijk schoon krijgen door ze te wassen. Maak een lauw sopje van groene zeep, en boen, met een zeer zachte borstel en veel water de plant schoon.

In geen geval mag men synthetische wasmiddelen gebruiken. Let er vooral op, dat alle zeepresten na het wassen goed weggespoeld worden. Het grondmengsel mag beslist niet met zeepsop in aanraking komen, zodat men het beste doet de plant tijdens het verpotten te wassen. In dat geval is het nuttig de wortelkluit in een doekje te wikkelen, zodat de aarde de plant niet vuil kan maken. Probeer u het ook eens, uw vuilste grijsaard wordt weer zuiver wit.

× *Pachyveria* Haage & Schmidt

Pachyveria Haage & Schmidt, Hauptverzeichnis, 1926, 193, nom.; E. Walth. in Cact. & Succ. Journ., 3, 13 (1931), nom.; 6, 53 (1934), nom.

Echephytum Gossot in Notre Vallée, 1938, 38, nom., ex Jacobsen, Handb. Sukk. Pfl., 1, 451 (1954).

Urbiphytum Gossot l.c., nom., ex Jacobsen, l.c., 2, 1119 (1954).

Pachyranthia E. Walth. in Cact. & Succ. Journ., 3, 11 (1931) nom.

Pachyveria (*Echeveria* DC × *Pachyphytum* Link, Klotzsch & Otto), *plantae caulescentes; folia plerumque oblongo-spatulata, interdum cylindrica; inflorescentia simplex, bracteis parvis deciduis vel inflorescentia ramosa bracteis foliaceis persistentibus; corolla campanulata basi cum vel sine squamulis.*

Typus: *Echeveria scheideckeri* de Smet.

Stamvormende planten, meest met verlengde rozetten, tot 30–40 cm hoog; bladeren meest langwerpig-spatelvormig, soms bijna cylindervormig, convex aan de onderzijde, meestal concaaf aan de bovenkant, groen, soms blauwachtig berijpt en enigszins roodachtig overwaasd; bloeiwijze okselstandig, enkelvoudig en dan met niet sterk ontwikkelde, spoedig afvallende schutbladen, soms ook 2-3-voudig vertakt en met bladachtige, blijvende schutbladen (zoals bv. bij *Echeveria gibbiflora*); kelkbladeren aanliggend; kroon klokvormig, lichtrood, soms gestippeld of gevlekt, aan de binnenzijde met of zonder schubjes aan de voet.

Sinds rond 1870 hebben de kwekers Scheidecker, Deleuil, de Smet e.a. hybriden van *Pachyphytum* en *Echeveria* in omloop gebracht en deze planten werden, zowel in de literatuur als bij kwekers en liefhebbers onder verschillende benamingen aangetroffen.

Vele van deze kruisingen zijn weer verloren gegaan, maar tot op heden heeft een deel zich in onze succulentverzamelingen kunnen handhaven, deels vanwege hun goede eigenschappen, ook als handelsplant, waardoor zij zelfs in de massacultuur regelmatig voorkomen.

Wanneer men zich afvraagt of het zin heeft aan deze hybriden aandacht te schenken, zouden wij dit niet ontkennend willen beantwoorden. Immers, het feit, dat sommige van deze hybriden zich reeds bijna honderd jaar hebben kunnen handhaven, is op zichzelf belangrijk genoeg om aan deze planten enige artikelen te wijden.

Het feit, dat *Pachyphytum* en *Echeveria* zeer gemakkelijk zijn te kruisen wijst er op, dat beide geslachten naverwant zijn. Toch zijn de kenmerkende verschillen van dien aard dat, toen Link, Klotzsch en Otto de eerste soort van het eerstgenoemd geslacht in 1841 beschreven,

deze *Pachyphytum bracteosum* noemden, ondanks het feit, dat het geslacht *Echeveria* reeds in 1828 door De Candolle opgesteld was.

Sommige botanici zoals Lindley, Morren, Berger, etc. rekenden ze later wel tot het geslacht *Echeveria*. Baker, die het geslacht *Echeveria* niet erkende bracht hen bij *Cotyledon* onder. Maar Rose, later

Fig. 4 — × PACHYVERIA 'SCHEIDECKERI CRISTATA'

Kamvorm met kortere bladeren dan het type. De groei is vrij sterk, regelmatig moeten de normale uitlopers weggenomen worden. Daar cristaatvormen van *Echeverioideae* soms sterk op elkaar gelijken zijn normale uitlopers van deze vorm (zie afbeelding op pag. 10) afgenomen en tot bloeibare exemplaren opgekweekt.

foto: de Klark.

ook Berger en de specialist Eric Walther, hielden zich aan de geslachtsnaam *Pachyphytum*, die thans algemeen erkend wordt.

Opmerkelijk is, dat men lang op het standpunt gestaan heeft, dat *Echeveria* en *Dudleya* dermate verwant waren, dat men *Dudleya* ook tot de *Echeveria*'s rekende. Dit, terwijl kruisingen tussen *Echeveria* en *Dudleya* waarschijnlijk alleen theoretisch bekend zijn (zie artikel *Echeveria spiralis*, Succ. 1960, 69).

Het kenmerkende verschil tussen *Pachyphytum* en *Echeveria* is gelegen in het voorkomen van schubvormige aanhangsels aan de basis van de binnenzijde van de kroonbladen bij *Pachyphytum*.

Verder bezitten *Pachyphytums* meest aanliggende, soms zeer grote

kelk- en schutbladen, uitgezonderd *Pachyphytum heterosepalum* (zie *Succulenta* 1959, pag. 6), die afstaande kelkbladeren heeft en als een overgang naar het geslacht *Echeveria* beschouwd kan worden. De bloeiwijze van *Pachyphytum* is altijd een onvertakte knikkende tros met naar één zijde gekeerde, hangende, klokvormige bloemen.

De bloeiwijze van *Echeveria* is zeer variabel, soms enigszins gelijkend op die van *Pachyphytum*, maar altijd zonder de genoemde schubjes op de bloemkroonbladeren.

De bladeren van *Pachyphytums* zijn meestal vrij dik, vandaar de naam „dikblad”, in tegenstelling tot de *Echeveria*'s, die meestal dunnere bladeren bezitten.

De naam \times *Pachyveria*, die H a g e en S c h m i d t in 1926 voor het eerst in hun catalogus voor de kruisingen gebruikten, is, hoewel deze naam reeds algemeen ingeburgerd is, nooit geldig beschreven. Aangezien het zeer moeilijk is op grond van uiterlijk waarneembare kenmerken dit kunstmatig geslacht te omschrijven, is dit toch noodzakelijk om de naam *Pachyveria* voor deze hybriden-groep te kunnen handhaven.

Aanvankelijk werden deze hybriden vrij willekeurig beschreven b.v. als *Echeveria scheideckeri*, *Echeveria clavifolia*, etc., of als *Pachyphytum*, zoals *Pachyphytum pachyphytoides* en *Pachyphytum sodale*. W a l t h e r, (literatuur, zie boven) die een uitgebreide studie van de *Pachyveria*'s maakte, gebruikte in zijn monografie (1934) ook deze naam, maar gaf ook geen beschrijving van het geslacht.

Het is duidelijk, dat het ongewenst is een splitsing in een groep hybriden te maken, die duidelijk aantonen bij elkaar te horen en het is daarom noodzakelijk de naam *Pachyveria* te valideren. Op grond van het al of niet aanwezig zijn van de schubvormige aanhangsels op de bloemkroonbladeren is wel een verdeling in twee groepen mogelijk, maar dit heeft slechts waarde als hulpmiddel bij het determineren der cultivars. Soms worden vrijwel identieke vormen slechts door dit kenmerk onderscheiden. Bij de oudere beschrijvingen is dit kenmerk niet altijd vermeld, wat het met zekerheid vaststellen van de namen van bepaalde hybriden bemoeilijkt.

Volledigheidshalve geven wij hier een overzicht van de in de literatuur beschreven cultivars, gerangschikt volgens bovengenoemde kenmerken. Bij de meer uitvoerige bespreking der cultivars komen wij nog nader op een en ander terug.

Fig. 5. — Bloeiwijze van *Pachyveria* 'Scheideckeri'. 1. schutblad; 2. bloemknop; 3. bloem.
Tek.: T. v. K.-v. R.

a. **Planten met schubvormige aanhangsels op de bloembladeren**

- × *Pachyveria* cv. 'Sobrina' syn. *E. × sobrina* Berger (1904)
- × *Pachyveria* cv. 'Sodalis' syn. *E. × sodalis* Berger (1904)
- × *Pachyveria* cv. 'Clavata' syn. *× Pachyveria clavata* Walther (1934)
- × *Pachyveria* cv. 'Pachyphytoides' syn. *E. × pachyphytoides* de Smet ex Morren (1874)
- × *Pachyveria* cv. 'Mirabilis' syn. *E. × mirabilis* Deleuil (1874)
- × *Pachyveria* cv. 'Glaucua' syn. *Pachyveria glauca*, Haage & Schm. (1926)
- × *Pachyveria* cv. 'E. O. Orpet' syn. *Pachyveria E. O. Orpet* Walther (1934)

b. **Planten zonder schubvormige aanhangsels op de bloembladeren**

- × *Pachyveria* cv. 'Scheideckeri' syn. *E. × scheideckeri* de Smet (1877)
- × *Pachyveria* cv. 'Albo-carinata' syn. *E. × scheideckeri* var. *albo-carinata* hort. ex Walth. (1934)
- × *Pachyveria* cv. 'La Rochette' syn. *Pachyveria La Rochette* no. 1, Walther (1934)
- × *Pachyveria* cv. 'Clevelandii' syn. *Pachyveria clevelandii* hort. ex Walther (1934)
- × *Pachyveria* cv. 'Mrs Scannavino' syn. *Pachyveria Mrs Scannavino* Walther (1934)

c. **Planten waarvan dit kenmerk niet bekend is**

- × *Pachyveria* cv. 'Clavifolia' syn. *E. × clavifolia*, Deleuil ex Morren (1874)
- × *Pachyveria* cv. 'Spathulata' syn. *E. spathulata* Deleuil ex Morren (1874)

Verder is er een aantal planten, kennelijk ook kruisingen tussen *Pachyphytum* en *Echeveria*, die echter door het ontbreken van gegevens over de herkomst niet definitief in het geslacht *Pachyveria* geplaatst kunnen worden. Hiertoe behoren o.a. ook onderstaande nomina nuda (namen zonder beschrijving).

- × *Echephytum paradoxum* Jac. (1954), syn. *Echeveria p.* Gossot (1938)
- × *Pachyveria* (?) *glossoides* Gossot (1954)
- × *Pachyveria* 'Guichnnettii' hort.
- × *Pachyveria* 'Leslei', Johnson Cat. (1954)
- × *Pachyveria morreniana* Walth. (= *Ech. morreniana* Deleuil 1874?)
- × *Pachyveria roseana* Jac. (1954)
- × *Pachyveria* 'White Nun' Johnson Cat. (1954)
- × *Urbiphytum albo-mucronatum* Gossot (1938)

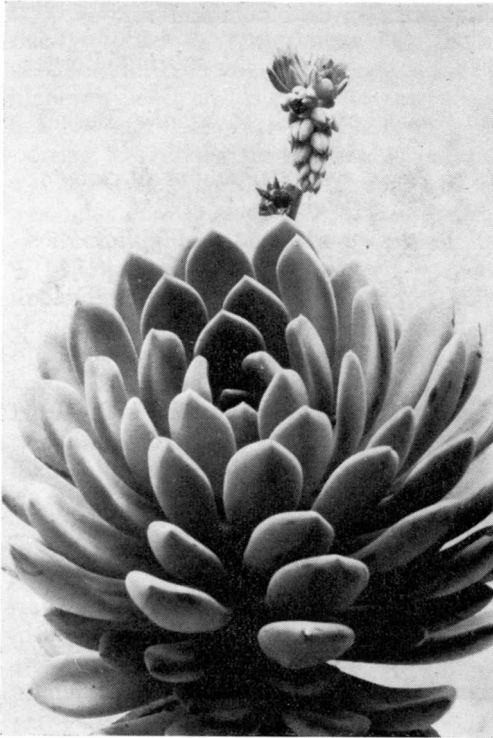

Fig. 6 — PACHYVERIA SCHEIDECKERI,
 een cultuurhybride van *P. bracteosum*
 × *E. secunda*. foto: de Klark.

× **PACHYVERIA** cv.
'SCHEIDECKERI'

Echeveria scheideckeri de Smet
 in Rev. hort. belg., 3, 148 (1877),
 nom., in Rev. hort. 1877, 254.

Pachyveria scheideckeri (de Smet)
 Walth. in Cact. and Succ. Journ.
 (U.S.) 6, 55 (1934), nom. illeg.;
 Jacobsen, Handb. 2, 903 (1954).

Tot de gemakkelijkst
 herkenbare hybriden behoort
 ongetwijfeld *Pachyveria*
 'Scheideckeri', die omstreeks
 1870 gewonnen werd door
 Peter Scheidecker te Mün-
 chen, uit *Pachyphytum brac-*
teosum × *Echeveria secunda*.

Berger, (Gartenflora,
 1904, 205) gaf een duidelijke
 zij het ongeldige beschrijving
 van deze plant, daar hij drie
 geslachtsnamen, nl. *Sedum*,
Cotyledon en *Echeveria*,
 naar keuze vermeldde.

Het is wel één van de
 meest algemeen verspreide
Pachyveria's, niet in 't minst

door de goede eigenschappen als handelsplant, reden waarom men haar
 in de massacultuur regelmatig aantreft. De bloemen verschijnen vrijwel
 het gehele jaar door, ook in de winter.

Naast de normale vorm, waarvan de bladeren dikwijls witgestreept
 zijn, treffen wij nog een bonte- en een cristaatvorm aan.

Korte beschrijving van deze cultuurhybride :

Zodenvormende planten met korte stam, ongeveer 25 cm hoog word-
 end. Bladeren zeer talrijk, enigszins langwerpige-omgekeerd eivormig,
 ± 6–7 cm lang, 1–2 cm breed, 5–7 mm dik. Bovenzijde blad vlak of iets
 hol, onderzijde gewelfd en gekield. Kleur blauwgroen, wit berijpt, aan de
 top een fijn, scherp spitsje. Bladeren zowel aan de boven- als onderzijde
 veelal met witte strepen. Kelkbladeren aangedrukt, ongelijkvormig, korter
 dan de oranjerode, geel gespitste kroonbladeren. Schubvormige aanhang-
 sels op de kroonbladeren rudimentair of geheel ontbrekend. Bloeiwijze
 is een meest enkelvoudige, naar één zijde gekeerde, aan de top overhan-
 gende tros. Steriele schutbladen aan de bloemstengel klein en spoedig verd-
 rogend.

(Wordt vervolgd).

Boekbespreking

Backeberg, Curt, Hamburg-Volksdorf, Duitsland. DIE CACTACEAE, Handbuch der Kakteenkunde, 6 Bände. Band V: Cereoideae (Boreocactinae). Mit 737 zum Teil farbigen Abbildungen in Text und 44 Tafeln. XXXIX—XLIV, S. 2631—3544, 17 x 24 cm 1961. Lederin mit farb. Schutzumschlag, 107.— DM.

Met de verschijning van dit vijfde deel van „die Cactaceae” heeft Curt Backeberg zijn werk voltooid, zij het dat nog een zesde deel zal verschijnen met aanvullingen en sedertdien verschenen nieuwe beschrijvingen. Ook zal in het zesde deel een alfabetische naamlijst worden gepubliceerd, die door velen met vreugde zal worden begroet en die dit omvangrijke werk aanzienlijk bruikbaar zal maken.

De stof die in dit vijfde deel behandeld wordt is vooral ook voor de liefhebbers uitermate belangrijk, omdat het hier geslachten betreft waarvan soorten in vrijwel elke verzameling voorkomen.

Backeberg behandelt de geslachten en soorten op de hem bekende wijze, terwijl een schat aan literatuur vermeld wordt. Evenals in de vorige delen, zijn de illustraties ook hier weer voortreffelijk verzorgd. Van vrijwel elke soort is een scherpe, duidelijke foto aanwezig, dikwijls meer dan een, terwijl macro-foto's waar nodig een nog duidelijker beeld van de plant geven.

Al met al heeft Backeberg ook met deze publicatie de liefhebbers een grote dienst bewezen. De vakman zal niet zonder dit werk kunnen.

Behandeld worden de geslachten Echinocactus, Homaloccephala, Astrophytum, Sclerocactus, Leuchtenbergia, Neogomesia, Ferocactus, Hamatocactus, Echinofossulocactus, Thelocactus, Echinomastus, Utahia, Pediocactus, Gymnocactus, Strombocactus, Obregonia, Toumeyia, Navajoa, Pilocanthus, Turbinicarpus, Aztekium, Lophophora, Epithelantha, Glandulicactus, Ancistrocactus, Neolloydia, Neobesseya, Escobaria, Lepidocoryphantha, Coryphantha, Roseocactus, Encephalocarpus, Pelecyphora, Solisia, Ariocarpus, Mammillaria, Porferia, Krainzia, Phellosperma, Dolichothele, Mamillopsis, Cochemia.

Zoals gezegd, geslachten, die bij onze liefhebbers zeer in de smaak vallen. Ten aanzien van verschillende geslachten zal echter het laatste woord nog niet gesproken zijn.

A. F. H. Buining.

STUDIEN, BOTANISCHE. Herausgegeben von Prof. Dr. Wilhelm Troll, Direktor des Botanischen Instituts und Botanischen Gartens der Universität Mainz, und Prof. Dr. Hermann von Guttenberg, ehem. Direktor des Botanischen Instituts und Botanische Gartens der Universität Rostock. Heft 12.

DIE ENTWICKLUNGSLINIEN DER TRIBUS PACHYCEREAE

F. Buxb. (Cactaceae-Cereoideae). Von Prof. Dr. Franz Buxbaum, Univ. Dozent, Judenburg/Oesterreich. Mit 55 Abbildungen im Text. V, 107 Seiten, 16,7 x 24 cm, Broschiert 15.50 DM.

In de hierboven vermelde studie van Prof. Dr. F. Buxbaum behandelt deze het tribus Pachycereae F. Buxb.

Na de morphologische grondbeginselen van bloem, vrucht, zaad en habitus van de tot dit tribus behorende planten besproken te hebben, komt hij tot bestudering van de daartoe behorende geslachten. Hierna worden de geslachten in phylogenetisch opzicht behandeld, waarna zij geografisch worden beziën. Tot slot komen uit deze studie voort een aantal nieuwe combinaties en synoniemen.

Hij komt dan tot de volgende indeling :

Subtribus 1. Pterocereinae F. Buxb.
Pterocereus Mac Dougal & Miranda.
Escontria Rose.

Subtribus 2. Pachycereinae F. Buxb.
Heliabrava Backbg.
Pachycereus (Berg.) Br. & Rose.
Pseudomitrocereus Bravo & F. Buxb.

Subtribus 3. Stenocereinae F. Buxb.
Stenocereus (Berg.) Ricco.
Carnegiea Br. & Rose.
Lophocereus (Berg.) Br. & Rose.

Subtribus 4. Cephalocereinae F. Buxb.
Neobuxbaumia Backbg. emend.
Daws. & F. Buxb.
Mitrocereus Backbg. emend. Bravo.
Cephalocereus Pfeiff.

Subtribus 4. Myrtillocactinae F. Buxb.
Polaskia Backbg.
Myrtillocactus Cons.

De volgende geslachten worden als synoniemen verwezen :

Anisocereus Backbg. naar Escontria Rose.

Backebergia Bravo naar Mitrocereus Backbg. emend. Bravo.

Haseltonia Backbg. naar Cephalocereus Pfeiff.

Hertrichocereus Backbg. naar Stenocereus (Berg.) Ricco.

Isolatocereus Backbg. naar Stenocereus (Berg.) Ricco.

Lemaireocereus Br. & Rose naar Stenocereus (Berg.) Ricco.

Marshallocereus Backbg. naar Stenocereus (Berg.) Ricco.

Neodawsonia Backbg. naar Cephalocereus Pfeiff.

Pilosocereus Byles & Rowl. naar Cephalocereus Pfeiff.

Ritterocereus Backbg. naar Stenocereus (Berg.) Ricco.

Rooksbya Backbg. naar Neobuxbaumia Backbg. emend. Daws. & F. Buxb.

Het zal de liefhebbers langzamerhand wel gaan duizelen, maar het is nu eenmaal onvermijdelijk dat botanische indelingen sterk aan veranderingen onderhevig zijn, omdat uitvoerige studies het inzicht in deze materie steeds meer verdiepen en naar wij hopen tenslotte vereenvoudigen.

A. F. H. Buining.

Backeberg, Curt, Hamburg-Volksdorf, Duitsland. WUNDERWELT KAKTEEN. Mit 176 zum Teil farbigen Abbildungen im Text, 242 Seiten, 18,7 x 27 cm 1961, Ganzleinen 19,50 DM.

Curt Backeberg is een meester in de vertelkunst, vooral wanneer het gaat om cactussen. In bovengenoemd werk brengt hij de romantiek van de cactussenwereld nader tot ons, zowel in woord als in beeld. Hij vermeldt een vrij groot aantal gedichten, die op de cactussen betrekking hebben. De laatste 65 bladzijden zijn gewijd aan een alfabetische opsomming van de vele geslachten en de vermelding van een aantal daartoe behorende soorten.

Voor de gewone liefhebber is dit een

bijzonder prettig geschreven, fraai boek, ook als naslagwerk wat de laatste 65 bladzijden betreft. Menigeen zal dit boek zeer gaarne in zijn boekenkast zien prijken. Ook voor niet kenners van cactussen is het zeer lezenswaardig en het zou mij niet verbazen als door het lezen liefhebbers gewonnen worden.

Alle drie genoemde werken worden uitgegeven bij: VEB, Gustav Fischer Verlag, Jena, Villenagng 2, Oost-Duitsland.

A. F. H. Buining.

De „Hofstadbloem“

De belangstelling voor de jubileumtentoonstelling „Hofstadbloem“, die van 19 tot en met 29 april in de Haagse Houtrusthallen wordt gehouden, is zo groot, dat nu al tachtig procent van de ruimte, bestemd voor kwekers (ruim 5.000 vierkante meter) is volgeboekt. Veertig tot vijftig deelnemers uit de kwekerswereld zullen de fleurige aankleding van Houtrust voor hun rekening nemen.

Met een stand van ongeveer 600 m² zal de Kring Bloemenveilingen van de Vereniging „De Nederlandse Bloemisterij“ de grootste inzender zijn. Snijbloemen, potplanten en alle bekende voorjaarsproducten gaan deze inzending een fleur geven, het 25-jarig bestaan van Houtrust en Hofstadbloem waardig. Twee deskundigen zullen hun beste krachten geven aan de vormgeving van deze grote stand: Cock Veldhuis uit Hillegom en J. Berg Smit uit

Noordwijkerhout. Door het verzorgen van Nederlandse inzendingen op buitenlandse bloemententoonstellingen hebben zij grote naam gekregen op dit gebied.

Uit alle delen van ons land zijn toezeggingen voor deze expositie (waarmee dus een dubbel jubileum wordt gevierd) binnengekomen. Onder meer uit Aalsmeer, Rijsburg, Boskoop, Utrecht en het Westland. Het zullen voornamelijk kasproducten zijn, waarmee deze bedrijven de expositie tot een groots evenement zullen maken. Met behulp van orchideeën, tulpen, narcissen, rozen, anjers en seringgen zal dit voornemen worden verwezenlijkt. Een extra-ruimte van ongeveer 2000 m² is gereserveerd voor bedrijven, instellingen e.d. die rechtstreeks of zijdelings bindingen met de kwekers hebben en daarvan in (uiteraard bloemen-rijke) inzendingen zullen getuigen.

Opgepast: aaltjes!

Bij zonnig weer zullen vele kaktusliefhebbers reeds beginnen te denken aan de jaarlijkse werkzaamheden van het verpotten of verplanten. Wat heeft het verpotten nu te maken met aaltjes. Niet veel denkt u misschien, maar toch kunnen die aaltjes ons veel last berokkenen. U weet wellicht wat aaltjes zijn en welke schade ze kunnen toebrengen. Voor de geïnteresseerde lezers verwijzen wij naar een artikel in „Cactusweelde”, no. 1. van 1961, waar het leven en de bestrijding van de aaltjes beschreven staan.

Twee soorten zijn vooral schadelijk voor de sukkulente planten, nl. het wortelknobbelaaltje (*Meloidogyne arenaria* Eup.) en het wortelcystenaaltje (*Heterodera cacti*). Vooral met de schadelijke invloed van deze twee soorten zullen wij moeten rekening houden bij het gereedmaken van de verpotgrond. Er zijn ook nog enkele andere schadelijke Meloidogyne-soorten, maar hun levenswijze en hun bestrijding komt overeen met wat wij hieronder zullen beschrijven.

I. WORTELKNOBBELAALTJE, *Meloidogyne arenaria* Eup.

Deze soort is kosmopoliet, d.w.z. zij komt voor in de gehele wereld. Het is evenwel vooral schadelijk in warme streken, terwijl in koudere streken de ontwikkeling sterk geremd wordt. Wij kunnen dus met deze soort af te rekenen hebben in onze warm gehouden kassen.

De aaltjes zijn heel klein en met het blote oog onzichtbaar. Zij dringen vanuit de grond de wortel van de plant binnen en leven daar ten koste van de plantensappen. Na zekere tijd vormen de aaltjes rond zich een kapsel of cyste, waardoor de wortels ter plaatse gaan opzwellen tot gallen van soms meer dan 2 cm diameter. Hoe dit juist gebeurt laten wij hier buiten beschouwing. In die gallen vindt men naast de mannelijke en vrouwelijke dieren de eieren.

Het wortelknobbelaaltje wordt minder aangetroffen op kaktussen, maar het kan in grote mate voorkomen op bijna alle andere sukkulente planten. De Crassulaceae zijn heel sterk vatbaar ervoor.

BESTRIJDING: men moet de aangetaste wortels afsnijden, daarna inpotten in verse grond. Maar ook die grond kan besmet zijn, zodat deze eerst ontsmet moet worden. Er zijn verscheidene producten in de handel, die met goed gevolg voor dit ontsmetten gebruikt kunnen worden. Men moet er vooral op letten de voorgeschreven handeling goed uit te voeren. De overgebleven wortels kunnen evenwel nog altijd een bron van besmetting blijven vormen, zodat het meestal toch beter is de plant opnieuw te stekken, hetgeen bij vetplanten gemakkelijk kan gebeuren.

Alle grond, die met de planten of met de potten in aanraking geweest is, moet ontsmet worden; dit geldt eveneens voor de turf of de as. Dit ontsmetten kan gemakkelijk gebeuren door een heet waterbad.

II. WORTELCYSTENAALTJE, *Heterodera cacti*.

Deze soort heeft een heel andere levenswijze dan de voorgaande. De aaltjes dringen vooral bij kaktussen en Euphorbias enkel met de kop in de wortels van de planten en dan vooral in de worteluiteinden. Na de bevruchting vormt het wijfje duidende eieren, waarmede het tot barstens toe opgevuld is. Rond het wijfje wordt een cyste gevormd, die na zekere tijd met niets anders dan eieren gevuld is. De wortels van de plant sterven af, zodat bij zware aantasting de kaktussen bijna wortelloos zijn. De cysten zijn met het blote oog zichtbaar; het zijn bruine bolletjes met een diameter van ongeveer 1 mm.

BESTRIJDING: Daar deze soort aaltjes niet voorkomt in onze streken, is het overbodig alle verse grond te ontsmetten, maar niemand kan het riskeren alle aangetaste planten te verpotten in verse grond. Ook de potten, de tabletten en de bakken moeten gereinigd worden. Men kan bijv. de potten in kokend water dompelen. Hoe hoger de temperatuur, hoe minder langdurig deze onderdompeling noodzakelijk is, bijv. 30 minuten in water van 50° C. Het spreekt vanzelf, dat de aangetaste wortels weggesneden en de nog gezonde wortels goed afgeborsteld moeten worden. Ook de grond in de tabletten of in de bakken moet hernieuwd worden.

BESLUIT :

Indien er aaltjes voorkomen op onze planten zullen wij er dus rekening mee moeten houden bij het verpotten. Wij herhalen hier nogmaals wat wij kunnen doen om ze weg te krijgen :

1. De planten, vooral die met een fijn wortelgestel, enten op een onderstam met een goed ontwikkeld wortelgestel, b.v. *Trichocereus spachianus*, waarvan de wortels heel dik zijn en vlug groeien, zodat de aaltjes deze wortels niet zo gemakkelijk kunnen doen afsterven. Het blijft dan nog nodig elk jaar te verpotten en alles goed te reinigen.
2. Planten opnieuw stekken in ontsmette grond (tegen het wortelknobbelaaltje) of verse grond gebruiken (tegen het wortelcystenaaltje).
3. Elk jaar verpotten met inachtnaam van grote reinheid. Dit is mogelijk bij potkultuur. Bij het kweken in volle grond is dit niet uitvoerbaar, daar de besmettingshaard blijft bestaan, zelfs al neemt men de zieke planten weg.
4. Tegen de Meloidogyne-soorten kan warmte als een goede grondontsmetter aangewend worden :
 - a. door elektrische grondverwarming;
 - b. door de grond in de zon gedurende een lange periode te drogen;
 - c. door stomen of verwarmen van de grond.

Wanneer wij onze voorzorgsmaatregelen genomen hebben om onze sukkulenten onder de beste voorwaarden te verpotten hopen wij op een prachtige groei in 1962.

A. LEMAN, Ruiselede (West-Vlaanderen).

UIT DE AFDELINGEN

AMSTERDAM

In de vergadering van de kring Amsterdam sprak op 13 december 1961 het lid Timmermans over de resultaten, te verkrijgen bij het kruisen van planten. Hij deed dit op de van hem bekende grondige wijze, waarbij hij vooral de resultaten op de voorgrond kon brengen, die hij zelf in de loop der jaren heeft weten te verkrijgen en waarvan een aantal ook door hem beschreven is.

De heer Timmermans toonde met een aantal planten, die hij medegebracht had, welke resultaten bij kruisingen verkregen werden. Met dia's en foto's die via de epidiascope konden worden getoond, liet hij zien, dat de verkregen nieuwe vormen voor vele liefhebbers een grote aantrekkingskracht hebben.

Hij had ook een aantal onbeschreven kruisingen, zodat hij die nog niet in „omloop” heeft kunnen brengen.

Het medegedeelde en het getoonde materiaal gaf aanleiding tot een prettige gedachtenwisseling.

Een hartelijk applaus dankte de heer Timmermans voor de moeite, die hij zich ter zake getroost heeft.

De volgende vergadering zal plaats hebben op 17 januari 1962. Daarna zal vergaderd worden op elke derde woensdag van de maand.

K O O P - E N V E R K O O P

Leden van Succulenta kunnen in deze rubriek koop- en verkoopaanbiedingen t.e.m. 10 regels plaatsen tegen de prijs van f 2.50 p. plaatsing. Betaling op postrekening no. 551220 ten name van Mevr. J. Grullemans van Berghem, Hereweg 19, Lisse.

AANGEBODEN een kamerkasje, 45 cm br., 85 cm lang, 85 cm hoog. Als nieuw, 1 winter gebruikt. Prijs fl. 30.—. C. Oskam, Taurusstraat 32, Enschede.

A. Doorgeest, Olympiaplein 170, Amsterdam (Z.) biedt aan: 11 jaargangen, gebonden, in prima staat van 1926 tot en met 1936 à f 2.50 per jaargang. Losse nummers Succ. à f 0.15, vanaf 1929 tot en met 1942; 7 jaargangen compleet en van 1947, '50, '51, '52, '53, '54, '55, '56. 1952 compleet, 196 nummers. Complete jaarg. afzonderlijk besteld, worden verhoogd. Cactussen en vetplanten van dec. 1935 tot en met jan.-febr. 1943 (ontbreken twee nummers) 74 nummers à f 0.15 per stuk. Weten en kunnen Cactussen en Vetplanten f 1.—. Als u een briefkaart met uw adres bij aanvraag bijvoegt krijgt u te allen tijde antwoord.

OPGELET !

Kopij voor het volgend nummer moet besteld vóór de 18e in het bezit zijn van dr. B. K. Boom, I.V.T., Postbus 16, Wageningen.

**CACTUSSEN
VETPLANTEN**

H. VAN DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 430

Meer dan 1200 soorten Cactussen en andere Vetplanten
(Zondags gesloten). *Vraagt onze sortimentslijst.*

D. BOUWMAN

**Binnenl. Groothandel
Export**

**Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten**

DIJKWEG 56a — NAALDWIJK — TELEFOON K. 1740—5168

Flinke sortering

Import - Export

Cactussen en andere Vetplanten

bij W. J. van Kempen

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen, Tel. 23377, Giro 547230

**import
export**

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 33 25 56
postrekening 17 24 46

F. Jansen
's-Gravenhage

Leyweg 24

DE DRUKKERS VAN SUCCULENTA

WENSEN HOOFDBESTUUR EN ALLE LEDEN
VAN SUCCULENTA

EEN BLOEMRIJK 1962

DRUKKERIJ A. N. GOVERS N.V. — DEN HAAG

Etisso CACTUS MESTTABLETTEN

MENGMESTSTOF 8+15+20
BLOEIBEVORDERENDE
VOEDINGSSTOF

Speciaal samengesteld voor en aangepast aan de voedselopname van cactus- en vetplanten

Etisso BLOEMENMESTKEGELTJES

MESTSTOFFENMENGSEL
6-13-18
ONTHEFFING NR 513

Bloeibevorderend. Gemakkelijk en hygiënisch in het gebruik. Organisch, daardoor wortelverbranding uitgesloten.

Etissol

GOEDGEKEURD MIDDEL
P.D. NR 2120

Tegen blad- en schildluis. Tevens tegen vliegen, muggen en motten. Verkrijgbaar in spuitflacon en aerosolbus.

Etisso blatt-3 BLADVERNIEUWER

In Nederland en België verkrijgbaar bij bloemisten en zaadhandelaren.

Voortdurend schoonmaken van Uw Ficus, Clivia, Sansevieria en andere hardloofgewassen thans overbodig. Houdt de bladen glanzend en stofvrij en voorkomt tevens voortijdige bladafval.

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Telefoon 01740-5480

Bij geen gehoor 5051 of 5410

Correspondentie adres: GEESTWEG 848 — NAALDWIJK.

WIJ SPECIALISEREN IN

Vetplanten van de Afrikaanse Veld

Vraagt prijslijst

voor particuliere verzamelingen.

SUCCULENTA NURSERIES (BERNARD CARP)

„Sulva”, Military Road, Hout Bay, Cape Province South Africa